

Iz upravne prakse.

Kadar je presojeti uboštvo sorodnikov „ab intestato“ umršega duhovnika, ki zahtevajo, da se jim pripozna ubogim pripadajoča tretjina njegove zapuščine, ni se ozirati na to, koliko se okoristijo, če dobodo sorodnikom pripadajočo tretjino.

Leta 1882. je v P. umrl tamošnji župnik Jakob K. *ab intestato*. Še isto leto se je njegov strijčnik Fran D. priglasi pri dostojnem razpravnem oblastvu za sorodnikom na podlogi zakona pripadajočo tretjino zapuščine, ob enem pa tudi prosil okrajnega glavarstva v K., dokazavši svoje uboštvo, naj mu pripozna pravico do ubogim pripadajoče tretjine strijčeve zapuščine. Predno je bilo okrajno glavarstvo to prošnjo rešilo, izplačali so Franu D. kot strijčniku župnika K. dedščino, pripadajočo sorodnikom, v znesku 10.050 gld. Glede na to okoliščino spoznalo je okrajno glavarstvo, da ne more Franu D. pravice do ubogim pripadajoče tretjine strijčeve zapuščine pripoznati, ker se sedaj, ko je podedoval tako znatno vsoto, ne more prištevati k ubogim sorodnikom.

V rekurzu zoper to rzsodbo okrajnega glavarstva poudarjal je Fran D., da se okrajnemu glavarstvu ni bilo ozirati na to, če in koliko je dobil od tretjine, pripadajoče sorodnikom iz strijčeve zapuščine, ampak da je moralo temu oblastvu edino merodajno biti le to, če je bil rekurent tedaj, kadar mu je pripadla dedščina, res ubog ali ne. Da je pa bil ubog, dokazal je. Če bi mnenje okrajnega glavarstva bilo pravo, bilo bi določilo, naj se da ubogim pripadajoča tretjina ubogim sorodnikom, iluzorna, ker bi bilo vedno lahko trditi, da niso ubogi, dobivši delež iz sorodnikom pripadajoče tretjine.

Deželna vlada je rzsodbo okrajnega glavarstva potrdila iz istih razlogov.

Ministerstvo za notranje reči je pa spoznalo, da ima Fran D. glede na dokazano uboštvo pravico do ubogim pripadajoče, tretjine iz strijčeve zapuščine, ter je podprlo to rzsodbo z naslednjimi

r a z l o g i :

Po obstoječih zakonitih določilih, posebno po določilih dekreta dvorne kancelije z dne 6. januarija 1792. l. imajo najbližji sorodniki brez oporoke umršega duhovnika pravico do tretjine zapuščine, ki sicer po zakonu pripada ubogim, če dokažejo svoje siromaštvo,

Pri razsoji o uboštvu sorodnikov merodajen je po analogiji § 545. obč. drž. zak. čas, kedaj pripade dedščina, in zatorej je v čislih imeti samo to, ali so sorodniki tedaj, kadar umrje zapustnik, resnično ubogi.

Kakor je iz predloženih dokazov razvidno, živel je Fran D. tedaj, kadar mu je umrl strijc župnik K., v največem siromaštvu, in torej sme po vsej pravici zahtevati, da mu oblastvo izroči tretjino ubogim pripadajoče zapuščine. Tega ni mogla okoliščina, da mu je pripadla znatna vsota iz strijčeve zapuščine, in da so mu uže poprej izplačali, prav nič izpremeniti, ker po zakonitih določilih ne zavisi pravica do ubogim pripadajoče tretjine od tega, kolika da je sorodnikom pripadajoča tretjina.

Rr.

Književna poročila.

— *Obšti imovinski zakonik za knjaževinu Crnu Goru.* Na Cetinju u državnoj štampariji 1888.

Pred nekoliko dnevi smo dobili tudi mi lično knjigo s tem naslovom, — Bogišićevo delo, o katerem smo že čuli toliko slave. Razpravlja se sedaj o njem po raznih pravniških društvih in akademijah, širi se pravniško zanimanje zanj od naroda do naroda. „Slov. Pravnik“ naj za danes priobči, kako o črnogorskem zakoniku in kodifikatorji Bogišići sodijo v Berlinu. „*Journal de St. Petersbourg*“ z dne 9. (21.) februvarija t. l. namreč piše: V seji pravniškega društva berlinskega dne 9. februvarija t. l. je po predavanji dra. Fuchsa o projektu državljanskega zakonika nemškega dr. Dickel zanimivo govoril o novem državljanskem zakoniku črnogorskem. Mi mislimo, da je dolžnost naša povedati, kako se je v tej seji presojevala ta stvar, in sicer po poročilu, katero so objavili nemški listi. Črna gora je imela dosedaj, rekel je dr. Dickel, le jako majhno število pisanih zakonov. Običaj je bil jedini vir državljanskemu pravu. Za sestavo „imovinskega zakonika“, kateri je stopil v moč dne 1. julija 1888, bil je ruski car leta 1873. na željo kneza črnogorskega izbral zvedenega specijalista, imajočega vsa svojstva, ki so potrebna, da se dobro dovrši ta naloga. Ta je bil pravi državni svetnik dr. V. Bogišić, profesor na vseučilišči v Odesi. Gospod Bogišić, po svojem rojstvu Dalmatinec, učil se je pravu in jezikoslovju na Dunaji, v Monakovem, v Berlinu in Prizu. Izprva je stopil v službo v svoji rojstni deželi, objavil važna dela o običajnem pravu Slovanov, izmed katerih moramo se posebno omeniti bogate zbirke pravnih običajev južnih Slovanov, ki je izšla 1874. leta. Po istih načelih kakor Jakob Grimm utrl si je nova pota v svoji stroki. Zavrgel je najprvo velike zmote, ki so vladale v zakonodavstvu Jugoslovanov. To ni bilo lahko. Zakonik, ki ga mu je bilo izdelati, bil je namenjen narodu, kateri ni še bil vajen pisanemu pravu, sodnikom, ki nimajo